

INTERVIEW MED GRUPPEN THE SODS

ved Kim Helweg-Mikkelsen

The Sods er en københavnsk punkgruppe, der består af Sten Jørgensen, Peter Schneidermann, Knud Sørensen og Thomas Larsen. I dette interview medvirkede dog ikke alle gruppens medlemmer. Knud, Peter (Booze) og Steen var til stede under interviewet plus Mike Face, som ikke er medlem af gruppen. Interviewet fandt sted torsdag d. 7/12 1978. Lørdagen før havde The Sods spillet til en støttefest for bladet København, hvor desuden grupperne Hvalsøspillemandene, Arne Würgler, Lilith og Skousen og Ingemann optrådte. Det er denne fest, mange af udtalelserne i interviewet refererer til.

KHM: Hvornår blev gruppen dannet?

Sods: - Vi har spillet siden november '77, men man kan først sige det er en gruppe d. 6. april '78. - Det kom sig af, at Peter var begyndt at arbejde som bud inde på Berlingerne, hvor der var en, der var interesseret i at lave noget med gruppen. En, der hedder Pierre Sales, og på den måde fik han så i begyndelsen sat lidt skub i det. Ellers var det nok ikke blevet til noget. Og så spillede vi ude i Sofiegården en enkelt gang.

KHM: Hvem er Pierre Sales?

Sods: - Det er en, der er fotograf inde på Nordisk Pressefoto.

- Ex-Gasolin-manager.

- Lige i begyndelsen, da det var et klubbånd. Men ham har vi ikke som manager længere. Utaknemmelige svin, som vi er.

KHM: Hvor kommer de forskellige medlemmer af gruppen fra?

Sods: - Jeg kommer fra landet. Fra en lille fiskerby.

- Rødvig.

- Ja. Du kommer fra Østerbro.

- Ja, der har jeg boet med mine forældre, men nu er jeg flyttet, fordi min far ikke kunne holde mig ud mere, så blev jeg nød til at flytte. Så flyttede jeg ind til en, der hedder Henrik. Der har jeg fået lov til at ha' mine ting, men jeg er der næsten aldrig. Jeg bor sådan halvvejs alle steder. Jeg bor meget oppe hos vores trommeslager.

KHM: Hvad laver dine forældre?

Sods: - Min mor står i en eller anden butik en gang imellem. Min far er afdelingsfuldmægtig på Berlingske Tidende, og det lyder skide flot, men vi har ikke en rød reje eller noget som helst.

Det er mere et navn.

- Trommeslageren kommer fra Brøndbyøster. Hans far er typograf og hans mor er hjemmegående. Det kan man vist godt sige. Min far er mejerist og min mor er på cafeteria. Steens mor er syerske, og kommer fra en eller anden snalder-lejlighed ude på Frederiksberg.

KHM: Hvad laver I ud over at spille?

Sods: -Bekymrer os.

KHM: Og ud over det?

Sods: - Sover.

- Vi laver ikke noget særligt. Når vi endelig foretager os noget kreativt, så er det som regel om Sods.

KHM: Men hvordan fungerer I under systemet, er I arbejdsløse?

Sods: -Ja

- Ja

- Det er de andre osse.

- Jeg er i fagforening. Handels- og lagerarbejdernes Fagforbund.

KHM: Hvad er punkbevægelsen. Hvad forstår i ved punk?

Sods: -Bevægelse! Der er nogen, der vil gøre det til en bevægelse. Jeg ved ikke hvad deres interesse er i det. Dem, der mest har skrevet om os, er sådan nogle 30-årige syrefreaks, som skal til at få deres ting sammen, fordi de skal til at satse på et eller andet. Det er ligesom dem, der har gjort det til en bevægelse, og det synes jeg ikke det er, og det synes jeg heller ikke det skal blive.

- De såkaldte medie-punks. Sådan en som Niels Kongshaug fra MM bør nævnes. Altså han kom og vidste ikke en skid. Han havde været i London, ikke. Så ligepludselig kom han ind i punk-miljøet. Nu går han rundt og kalder sig selv punk. Men det er jo latterligt ikke.....Har du læst den artikel, der var i MM?

KHM: Ja

Sods: - Den er jo bare vild. Han er bare en udsyret gut, der skal ha' noget at holde sig til - og så punk. Ja det må være fedt det her. Så er han ligeglad, om vi ikke accepterer ham eller hva', fordi så er han en 'lone-punk', ikke.
- I starten kan man næsten sige, de opfandt os. Opsøgte os til Sex Pistols-koncerten og sådan no-

get. Og så var der en hel masse afskyeligt lort i aviserne, ikke, hvor de bare.....I går var der og- så nogen, der interviewede os, og der var stadig- væk en, der troede, at Sex Pistols brækkede sig på scenen, og sked og sådan noget. Og det er jo latterligt, fordi det er sådan noget, pressen har få- et ud. De må virkelig hade os, dem i pressen, el- ler osse elsker de os bare meget, fordi de kan bruge os. Men så efterhånden, så gik der nogle måneder, der kom ikke nogen punknavne til byen og sådan noget, så aftalte de, at nu var punken død i Danmark. Det er fordi de ikke har brug for den mere, fordi de ikke har fundet nogen personer i Danmark - en Danmarks Johnny Rotten, som de kan køre på hele tiden. Det har de rigtig godt af. Men så er det de altid siger, så er punken død, fordi nu har de ikke brug for den mere, og så har det vist sig, at det kører meget bedre, når vi selv kører det. Altså at vi laver vores egen pres- se, alternativ presse, alle kan skrive til, næsten alle kan få noget ud.

-Nu kan det godt være, der kommer noget i aviser- ne igen, for nu er de begyndt at sælge det der punktøj, det er begyndt at blive mode.

KHM: Hvor sælger de det henne?

Sods: - I Flipmachine, hvis du ser, hvad de store varehuse har brugt af tøj fra os mange gange. Nu er læderbukser blevet moderne, så jeg lige i avi- sen her forleden dag. Nu skal det køres som salgs- vare. Det er meget smart, at kapitalhaverne faktisk kan kvæle oprøret ved at sælge, ligesom de har gjort det med flipperbevægelsen, ikke. De solg- te den, den blev en vare. Hvis man ikke kan be- kæmpe den, må man sælge den. Og det samme er de igang med, med punkbevægelsen, det er ikke noget, der kan bekæmpes lige pludseligt, nu sælger de os langsomt stykke for stykke. De sælger vores ideer, de sælger vores tøj, de sælger vores musik.

- Nogen af os er kraftedme med til det.

- Vi er åndssvage nok, for vi er mennesker, vi er så tåbelige. Selv den presse, vi hader, fordi den ligner resten af samfundet - den afspejler sam- fundet - det er et spørgsmål om tilbud og efter- spørgsel; er vi noget, der kan sælges som bevæ- gelse. De kan ikke bruge os som mennesker, så må de bruge de ting vi har omkring os, og sælge dem. Det er derfor, de kører det på den måde. Og når vi ikke er noget særligt godt stof som mennesker, så bliver bevægelsen død, men tøjet kan altså stadig sælges. Det er sådan en lumpen dobbeltpo- litik.

- Jeg så lige oppe hos Thomas, der ligger en re- klame med et stort billede af en dame, der er klippet rigtig modefrisur, så stod der punk neden under, og så kunne jeg da godt se, nå ja det var da ikke nogen almindelig frisure, men det havde da ikke noget med det at gøre. Den er virkelig strid. Så står der punk, og så kan man gå ned og blive klippet punk for 1.000 kr., og det skal jo helst ikke være det, der er meningen. Det er jo latterligt. Det er heldigt, at mange af os er anti-kommerciel bevidste.

- Det, der har været om punk, det har ligesom væ- ret et nøgleord, man har brugt til noget, hvor man har set, at der var nogen, der interesserede sig for de samme ting og har set noget sjovt i det, og folk har så taget noget skægt tøj på, og på den måde har man mødt hinanden. Det har lige- som været en måde at møde hinanden på. Sortere hinanden ud: "Nå, de der, er nogen, der interesse- rer sig for det, lad os lave et eller andet sam- men". Det er en måde at organisere et eller andet sammen på. Det er der mange andre, der gør, og vi er sgu ikke mere interessante end nogen andre, der gør det, fx. ligesom de der ungdomsgårde, hvor der er en gruppe unge, der laver noget sammen, hvor

de ligesom har et fælles projekt, som så gi'r noget ud af det. Og jeg ved sgu ikke hvor meget andet, der er i det vi laver. Når vi spiller, så kommer der et eller andet ud, og det at vi spiller, er ligesom et tilbud, der er fredag og lørdag, ikke osse, og der er det sgu meget godt i forhold til andre tilbud, fordi det kan række en lille smule ud over hvad folk ellers bliver tilbudt, eller sætte spørgsmålstejn ved nogle ting, eller ligesom rykke ved nogle forestillinger. Hvad måske mange andre underholdnings - entertainments ikke kan. Bår folk arbejder 8 timer om dagen, så er der sgu ikke såmeget andet de gider at beskæftige sig med når de kommer hjem, fx. ikke punk vel, det er højst i weekenden, hvor de kan få et eller andet ud af det. Og der er det positivt på den måde, at det ligesom er lidt anderledes end de tilbud, man ellers får.

KHM: Hvad er det, I gerne vil sætte spørgsmålstegn ved?

Sods: - Vi vil gerne sætte spørgsmålstegn ved så meget som muligt. Selv finde ud af tingene, i stedet for at få dem fortalt.

- Og der er osse mange gange, bare de ting, man får fortalt, det er på det samfund, der eksisterer, det er dets præmisser, det kører på og ikke vores egne, vi har ikke selv nogen indflydelse, vel. De har godt nok været så flinke at give alle os dejlige 18-årige en smule stemmeret og en hel masse søde ting, ikke. Men reelt, hvad er det? Så snart vi vender ryggen til politikerne, så pisser de på os gang på gang. Se fx. bare det studieforløb, jeg kører. Jeg fik 44 kr. mere om måneden i kompensation for moms - jeg får SU - altså hvor er rimelighederne henne. Det er sådan en hel masse ting, man bare render rundt og skal finde sig i som menneske. Det er det, vi både ved

hjælp af vores påklædning, vores musik og vores opførelse sætter spørgsmålstegn ved. Og fordi mange af os mener, det hjælper altså ikke at sidde i SF, VS eller DKP eller Anarkistforbund og kaste med bomber der, eller bare sidde og snakke - bare snakke og snakke og næste tirsdag også snakke og drikke te, ha' hånddeltet rugbrød, biodynamiske hornbriller, og som Booze siger A-kraft selvtak, ikke. Hele det system der, og alligevel bare så pissehamrende solidarisk og pissehamrende progressiv, med alt og alle, og det er bare til at brække sig over, fordi reelt..... Vi var ude på Kunsthåndværkerskolen, vi siger jeg, ok, de var ude og spille - vi kom med, bare hør nogle kommentarer, vi blev mødt med af folk, alle de progressive derude i alle deres fodformede, ikke...

KHM: Hvad sagde de?

Sods: - De råbte: "Vi ve' ha' no'et punk, vi ve' ha' no'et punk, bare hel fedt, mand".

- "Meeeeere puuuunk!"

- "Hvorfor fanden ser du sådan ud, hvad er meningen, Gud, hvor ser du åndssvag ud".

- Nå ja, men det skal dertil siges, at vi fik ryddet hele salen.

KHM: Hvordan?

Sods: - Bare ved at spille, altså. Så var de væk - allesammen.

KHM: Hvordan opfatter I deres reaktion?

Sods: - Positivt.

KHM: Altså det at de gik?

Sods: - Ja, hvis man ikke gider at høre på noget..
..Det var Brats, der spillede der, ikke. Vi spillede 3 numre eller sådan noget. Bare for sjovt. Vi støtter hinanden - alle grupperne. Men så da Brats havde spillet, var alle folk væk. Nej, der var the hardcorns, alle mediepunkts'ne, ikke, som fandme blev nød til at være der, og det irriterede dem, Men de var der, og det skulle de være.

KHM: Hvad synes I om de andre grupper, I hørte til "København"s festen?

Sods: - Jeg tror, jeg hørte lidt af Skousen & Ingemann, men jeg kender da Arne Würbler i forvejen og jeg tror osse, jeg hørte lidt af Lilith. Generelt synes jeg ikke så meget om den venstreorienterede musikform, fordi den er overhovedet ikke venstreorienteret i sit udtryk, hvor den er direkte reaktionær. Den griber tilbage til noget folkemusik, sådan noget førindustrialiseringsmusik. Altså reaktionær musik, ikke. Det synes jeg er virkeligt dårligt, og jeg synes alt det der træskohygge..... Jeg ved ikke hvor det kommer

ind henne, og hvorfor det ligesom er taget op som accepteret form. Det er her det politiske udtryk kommer igennem, det er via den musikform.

KHM: Det kan jo opfattes sådan at det kapitalistiske samfund har udryddet folkemusikken, og derfor er det progressivt at holde traditionen ved lige.

Sods: - Ja, men det kan jeg slet ikke gå ind for. Jeg mener sgu man må tage de moderne teknikker op, der findes, for ligesom at komme nogen vegne.

KHM: I England findes der en bevægelse, der hedder Rock against Racism, som tæller en del punkbands. Hvad mener I om den bevægelse?

Sods: - Den kan vist ikke overføres til Danmark, fordi der ikke er så meget racisme, og der er heller ikke National Front i Danmark endnu. Ikke så meget i hvert fald.

- Vi har Glistrup, men de agiterer ikke på samme måde.

- Vi har nogle direkte nynazister ikke. Men det har de mere i England, og de går meget med på det der med at udrydde de farvede, ikke:

"If they' white
they'all right,
if they'black
send them back
if they' red
shoot them dead".

Det er et af deres slagord. Og så punks i England, der er jo også meget under....., du ved godt hvad jeg mener. Så har de slået sig sammen med dem der, og laver marcher. Jeg har ikke rigtig forstand på hvordan, man sætter det i scene, men det er klart, at de har det derovre. Vi har spillet til noget i Huset, som var en slags Rock against racism, det var i hvert fald mod racisme.

- Det var for udenlandsdanskere.

- Nå ja, ok. Men det var i hvert fald en sådan slags. Men i Danmark må der være mere brug for, at vi gør det for grønlænderne, fordi de er også enormt undertrykt i Danmark. Og fremmedarbejderne.

- De fleste folk hader sgu grønlændere.

- Det er nemlig latterligt, ikke. Fordi der er så mange dumme punks. Undskyld. Men der er et par stykker i hvert fald, som siger: "Ja vi må holde sammen med negrene, vi må holde sammen med negrene", fordi det har de fået ovre fra England. Så kommer de hjem til Danmark: "Men grønlænderne, de er fandme nogle dumme svin". Så tænker man bare: "DE SKULLE KRAFTEDME HA' NOGLE PÅ BLADET". Det er de der dumme punks.

- Jeg synes, at Rock against Racism er meget godt. Jeg synes det er meget fedt, at få punks'ne i England ind i nogle politiske sammenhænge, ligesom at bruge deres protest og energi til noget konkret. Og der skal ligesom helst komme en hel masse mere end lige det, ikke.

KHM: Kunne I tænke jer, at organisere jer politisk?

Sods: - Der bliver nok lavet en eller anden organisering af grupper herhjemme på et tidspunkt, så vidt jeg ved. Altså der er forberedelser i gang til det. Det er også noget, jeg vil være interesseret i, ligesom i Sverige, hvor de har en virkelig fin organisering af musikere. Jeg ved ikke, hvad det går ud på, og hvordan det fungerer.

KHM: En form for organisering, der forhindrer underbetaling af musikere?

Sods: - Ja, noget i den stil. Det synes jeg er ganske udmærket.

- Det skulle være en selvfølge, faktisk.

KHM: Ville I kunne arbejde på lige fod og solidarisere jer med andre musikere, der spiller en helt anden form for musik?

Sods: - Ja. Jeg mener ikke, at der kun skal være én musikform, der skal være herskende, eller én form for musik, der skal være den eneste. Sådan skal det ikke være.

KHM: Hvordan forholder I jer til venstrefløjen? Føler I, at I er en del af den?

- Måske. Vi er ikke fløjsbevidste.
- Nej, men vi er da heller ikke på den anden side. Slet ikke, vil jeg sige.
- Vi er ikke på nogen måde partipolitisk organiseret, eller har partipolitiske interesser. Folk, der bruger den betegnelse, det er mest for behageligheds skyld.
- Så er det sat i bås. Så ved de, hvad de taler om. Det kan folk godt lide.
- Tingene bliver så lette at operere med, når de bliver sat i bås hele tiden. Det bliver også mindre slagkraftigt på den måde.
- Det vi laver er ligeså kritisk, som mange venstrefløjsting er. Uden at vi på nogen måder skal overvurdere os selv. Hvad er der fx. for unge mellem 15 og 24 år, der henvender sig direkte til dem, vel. Det ved jeg sgu ikke.

KHM: I mener ikke, der er nogen venstrefløjsgupper, der henvender sig til den aldersgruppe?

Sods: - De grupper, de er jo også ældre, ikke. Skousen & Ingemann....
- De har ikke nogen særlig slagkraft, som de fx. har i Sverige.
- Hvis man skal se på de ting, der er kommet fra ungdomsgårde, så er det jo mest pædagogstyret, hvor man ligesom vil ha' et output fra eleverne.

Jeg ved ikke hvor meget der er bestemt i forvejen. Det vi opfordrede til i begyndelsen var, at folk selv skulle tage deres instrumenter op og spille. Når de kan lave sådan noget lort, og det er sgu meget sjovt, og der er nogle ting i det, så ka' vi osse selv lave det. Det har ligesom været meningen med det, vi har lavet. Nu ved jeg ikke, hvor meget det gælder mere, for nu er det blevet et sæt, det vi laver.

KHM: Hvordan arbejder I med jeres tekster. Hvad er en god text efter meres mening?

Sods: - Hvis det bare kommer lidt ud over det almindelige, det er: "Det skal kraftedme være punk", som alle folk, de forbinder med os, og sådan noget. Det må ikke være de der sub-punk-tekster: "I don't wanna", "and I hate and". Det skal være noget, der kommer os ved på en måde. Jeg synes godt vi kan ta' "Ice", og snakke om den, ikke.

KHM: Hvordan skal den komme ved - på hvilken måde?

Sods: - Vi har en text, der hedder "Ice", som handler om at gå på strøget, om ens øjne, om alle de øjne, man møder. Altså ikke de forargede blikke, vel. Men altså bare øjne. Man ta'r make-up, til at gå på strøget. Man sheiner sig op.
- Jeg ved ikke. En god text er vel noget, der kan sætte spørgsmålstegn ved et eller andet. Jeg synes altid det er et overdrevet udtryk for det man oplever. Jeg synes ikke en text skal være noget, der hiver noget ned over hovedet på folk. Den skal ikke sige: "Det er noget lort" og "I er nogen dumme idioter", og sådan noget. Det får man ikke en skid ud af. Men jeg synes ikke, man kan adskille text og musik. Fordi mange gange fungerer det på den måde, at nu - vi synger på engelsk, ikke så er det nogle bestemte ord, der kommer ud

og sætter sig i folk. Derfor er der osse nogle af vores sange, der bare er bygget op på ord. På nogle velkendte ord, som siger folk noget. Og der er faktisk ikke nogen bestemt mening i selve teksten, vel. Men den måde ordene er sat sammen på, gi'r en mening, og kan gøre et eller andet. Det er almindelige ungdomsord fra pressen, med lædderjakter og forskellige navne på trupper og sådan noget. Det er osse det, så kommer man ind på hvordan ord virker, ikke osse. Hvad et ord siger, når man hører det, hvilken umiddelbar virkning det har. Men mange gange får man det resultat ud, som man poster ind. Det er en hel anden måde at lave tekster på, egentlig.

KHM: Hvordan forholder I jer til unge, der bruger discoteksmusik og popmusik?

Sods: - De er tydelige ofre for moden, det er klart, det kan man se.

- Det kan man sgu heller ikke selv sige sig fri for. Jeg vil sgu ikke på nogen måde fordømme det, de laver eller det, de er inde i.

- Det er meget tydeligt, hvor falsk den er, synes jeg. Altså hele den Grease-bølge.

KHM: Hvordan er den falsk, synes du?

Sods: - Den måde, den henvender sig til folk på. De kan gå ind og se en film, så kan de købe pladen, så kan de købe en masse mærker, og så er de bare Grease, og de har overhovedet ingen kontakt med de folk, de tilbeder. De tilbeder ham der fyren - Travolta.

- Det kører meget på Travolta i fx. Vi Unge, der kører alle 13 - 17 årige piger op på de billeder. - Og omvendt med Olivia Newton-John for drengenes vedkommende.

- Så er der det der med at danse på discotek. Det er svært at sige, om der er nogle gode ting i det. Man kunne sikkert finde nogle gode ting i det, som man kunne prøve at få ud gennem det. Foran højtalerne er alle lige. (Munter latter).

Efterbemærkning fra Sods:

"Interview, det er dårligt på den måde, at det ligesom giver et bidrag til en myte om, at vi som personer har et eller andet specielt interessant at sige, at vi er noget i forhold til andre."

Rock,
=192

THE MILITARY MADNESS SHOW

(The Sods & Camilla
Cool)

(bassen følger den noterede rytme)

Beat the unemployment boy join the army now

grow up to be a man realise we need command

DK's burning up resources on the military forces

Killing is the biggest hit when you're born in the shit

when we've finished with you here there's lots of jobs for

you out there

En-

Handwritten musical score for a song, featuring lyrics and musical notation on a staff. The score includes various musical notations such as notes, rests, and chords, along with handwritten annotations like "D", "A (break)", "(râbes)", "(lilletromme)", "(skriges)", and "A". The lyrics are written below the staff.

big strong soldier do you know you're in the

military madness show (lilletromme)

Killing is the biggest hit when you're born in the shit

when we've finished with you here there's lots of jobs far

you out there out there out there

out there out there

joy the pure life of men try to be like scouts again

be the girls unicorns in your flashy uniforms

Transskription : Kim Helweg-Mikkelsen